

Προσευχή

Τώρα που βραδιάζει
 θα πω την προσευχή μου,
 αν πλήγωσα καμμιιά ψυχή
 θα ήταν η δική μου.
 Χαρές μ' απαρνηθήκανε
 μ' ακόμα γώ ελπίζω,
 προσμένω το καλύτερο
 αρνήθηκα το μίσος.
 Εβάσταξα την λύπη μου
 μου δώσανε και ξένοι,
 δεν περιμένω
 αυτοί που με πληγώσανε
 ήσαν αγαπημένοι.
 Ήσυχια ότι έκαμα
 και ότι έχω πράξει,
 αισθάνομαι τη γλυκειά βροχή
 τη δύση έχω θαυμάσει.
 Περνούν τα χρόνια γρήγορα
 δεν τα γυρεύω πίσω,
 τίποτα τώρα δεν ζητώ
 ούτε για να κρατήσω.
 Αρκάτες καλησπέρισαν
 που γύριζαν το βράδυ,
 έδωσα στους μικρούς χαρές

στες χήρες (;) λίγο χάδι.
 Συχνά τα χείλη μου μιλούν
 δίχως όμως να λένε,
 συχνά τα μάτια μου θρηνούν
 δίχως όμως να κλαίνε.
 Απόνετη δεν είν' η καρδιά
 πούχει τώρα γεράσει
 πάνω στη στάκτη που θωρεί
 φωτιά έχει περάσει.
 Ακούω τώρα να βροντά
 της νύκτας η φοβέρα,
 τίποτε άλλο δεν είναι,
 μα μόνον ο αγέρας.
 Σ' ευχαριστώ για τα βουνά
 τις θάλασσες που πέρασα
 κι' όλους τους κάμπους που είδα,
 κι' ευλόγησε ν' αφήσω τούτη τη ζωή
 καλύτερα που βρήκα.
 Σ' ευχαριστώ για τα βουνά
 τες θάλασσες που πέρασα
 κι' όλα τ' άνθη που είδα
 κι' ευλόγησε ν' αφήσω ετούτη τη ζωή
 καλύτερα πού βρήκα.

Σάββας Νικολάου
 Μετανάστης στις Ηνωμένες Πολιτείες
 Αμερικής